

Steder, hvor der er Trang dertil, og hvor en saadan Bygning savnes. Jeg er overbevist om, at naar man kommer til denne Forsamling og andrager paa Midler til at bygge et eller andet Sted et simpelt Bedehuus, eller faae en Skolestue saaledes indrettet, at den til Nød kan tjene til Gudstjeneste, vilde det ikke blive negtet. Derfor man ikke havde fundt Forslaget om Oprettelsen af et Kirkefond fra sig, vilde man ogsaa ad denne Vej kunne have fundet Midler til at afhjælpe indtræffende Mangler. Jeg skal i den Henseende tillade mig at henvisse til det Tilfælde, som min ærede Nabo nævnte med Hensyn til Vandholm, som er en Plads, der er isærd med at vore op og som har Trang til en Kirke, og med Hensyn til hvilken Administrationen allerede har været betænkt paa ved indtrædende Vacance i et stort Præsteskab, hvorunder Vandholm ligger, at indbrage saameget af dette Kalds Tiende, at det kunde være tilstrækkeligt til at opføre et Bedehuus i Vandholm. Jeg vilde maaskee fra et andet Synspunkt kunne finde det betænkeligt, men som Forholdet her er, finder jeg dog, at det vil være en Udvei, som man kan gaae, og som under de nuværende Forhold turde maaskee blive den korteste Udvei. Hvad det andet Spørgsmaal angaaer om Pulpiturerne, da skal jeg fatte mig ganske kort, idet jeg nemlig ikke af Stjønhedshensyn, men af praktiske Hensyn, skal udtale mig imod dem. Vel veed jeg, at det Stjønne og det Sande bør gaae ved Siden af hinanden, og at det i Særdeleshed i en Kirke bør være saa, og vel veed jeg, at en Menighed hellere samler sig i en smuk end i en usjøn Kirke; men Pulpiturerne er jeg afgjort imod, ikke blot fordi de ere stygge, men fordi de ere aldeles upraktiske. Vore Landsbykirkers Bygningsmaade er uforenlig med den Slags Indretninger, idet jeg gaaer ud fra, at det er bekendt, at al Tienbedelse af vore Landsbykirker ere byggede forholdsvis smalle og med tykke Mure, som dog ikke have tilsvarende Soliditet, idet de i Reglen ere fyldte med Kampesten og Muurbrokker mellem to Muurskaller. Pulpiturers Anbringelse maatte da fordrø stærke Superstrukturer, og man vilde saaledes let atter tabe den Plads ned i Kirken, som man vandt for oven. Jeg skal ikke tale om, at vore Lands-

bykirker vilde komme til at see yderst sammenpakkede ud derved, og at Luften ved en saadan Sammenpakning aldeles vil blive fordærvet, naar der er jævn god Kirkegang, hvad der paa mange Steder er Tilfældet. Jeg har altsaa af praktiske Hensyn meget imod, at Pulpiturer anbringes, og jeg skulde derfor meget ønske, at de ærede Medlemmer vilde gjøre sig Alt det nærværende, der kunde tale mod dem.

Hvad Forslaget under Nr. 2 til § 5 angaaer, at der skal indskydes „i Reglen“ efter Ordet „Kalken“, da maa jeg paa det Bestemteste sætte mig derimod, og jeg behøver ikke at begrunde, hvorfor jeg finder, at det er en uheldig Tilfætning. Hvad Vædringsforslagene under Nr. 5 og 6 til § 6 angaaer, da skal jeg erklære mig fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at vi maae see til at faae alle disse ubetydelige Bestemmelser ud af en Lov som denne, og at det vilde være heldigt, hvis det skete. Endelig skal jeg bemærke, at Forslaget under Nr. 2 til § 6 af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgshov) i høi Grad finder mit Bisald, og at jeg derfor skulde ønske, at det blev vedtaget; det gaaer ud paa, at alle Stolestader i Landsbykirkerne skulle, med Undtagelse af Præstens, Kirkesangerens og Tiendeierens, være tilgængelige for alle Kirkegængerne. Det er jo allerede saaledes paa Landet, at selve Præstens og Tiendeierens Stolestader ere tilgængelige, saa ofte der er Pladser ledige i dem, og at det kun er Kirkesangerens Plads, der er undtaget fra et saadant almindeligt Brug, og det er jo ganske i sin Orden, at paa ethvert Sted, hvor der er Plads, denne tages til Benyttelse.

Hvad endelig det Vædringsforslag angaaer, der forandrer „Kirkeier“ til „Tiendeier“, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke finder, at dette Forslag er blevet tilstrækkeligt imødegaaet af den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen), der nylig havde Ordet; jeg finder, at det er correct at forandre det til „Tiendeier“, tilmed da der er noget Støden i, at den, der eier Tiennden, har Navn af Kirkeier, uden at han dog egentlig